

(Зорица Несторовић, *Велико доба: историја развојка драме у српској књижевности XVIII и XIX века*. Београд: Klett 2016, 413 стр.)

Када се има у виду да је Стојан Новаковић прву историју српске књижевности написао још 1867. године, могло би се очекивати и да ће наша културна и књижевна историја бити употпуњене многим сагледавањима ове врсте. Нажалост, то није тако. Зато је сваки напор да се сачини историјски преглед српске књижевности, макар се он односио само на неки њен период или сегмент, вредан подухват. Зорица Несторовић је своју наклоност и страст према проучавању српске драмске књижевности, које трају преко двадесет година, заокружила у синтези *Велико доба: историја развојка драме у српској књижевности XVIII и XIX века*. Ауторка напомиње да је њено дело „мали знак сећања на оснивање Театра на Ђумруку (1841), у години његове 175–годишњице и на Српско народно позориште, поводом 155 година његовог рада“ (Несторовић 2016: 5). Међутим, она сама наглашава да њено дело није „класична историја српске драме“, будући да садржи све оно што је релевантно како за историју књижевности тако и за историју позоришта и културну историју Срба.